

милостивно най-хубави добродѣтели на човѣческѣтъ души, ентусіазмътъ казувамъ и страстьтъ. Тръба още да забѣлѣжимъ че порицателныйтъ тойзи духъ ставаше противу мене съвсѣмъ прѣслѣдователенъ и враждебенъ. Ни тогазы можѣхъ да разберѣ, нито сега още разбирамъ защо особено мене е поставила за цѣль на нападеніята си ; защото ако имамъ непоклатно въ сърдцето си вѣрѣтъ къмъ прѣкрасното и вѣчното, вѣрѣ който само смъртъта ще истрѣби, (и що бы ми останѣло безъ неѣжъ ?) но пакъ не показвамъ чувствата си, и чуденіето ми както и наклонноститѣ ми никога нѣма да досадятъ никому. Напраздно обаче пазяхъ съ по-голѣмѣ точностъ умѣренностьтъ която приличаше на непрѣструваннѣтъ ми чувства ; г-жа Маргѣрита мя подзряваше като поетъ вѣтроходецъ, и, като ми отдаваше химерическы идеи угодно ѣ ся виждаше да ги поборява, или като туряше въ рѣцѣтъ ми смѣшнѣ гуслѣжъ драго ѣ бѣше да кѣса струнѣтъ ѣ.

И наистинѣ не бѣше ново явеніе на характертъ ѣ тази война противу всякѣ идеи, която ся възвышаваше по-горѣ отъ положителнѣтъ интересы и противъ немилостивѣтъ дѣйствителностъ на животтъ, но тя го толкозъ засили и прѣкали, щото прѣогорчи сърдцата и на онѣзи които ѣ най-жарко обычаѣжъ. Самата г-жа Порое, като неможаше вече да търпи непрѣстанното ѣ прислѣхуство, рече ѣ единъ день прѣдъ мене :